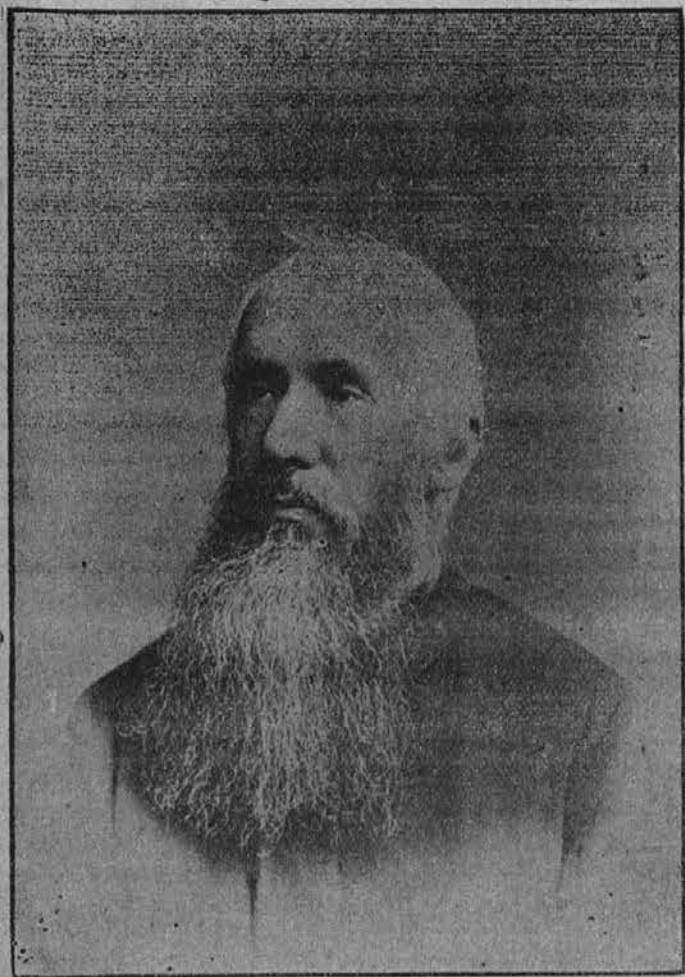

AMERIKANSKI SLOVENEK.

Tower, Minn., 8. decembra, 1899.

Letnik VIII.

SVOJIM CITATELJEM.

Rt. Rev. Jos. F. Buh.

V naših radi rečemo prijateljsko besedo svojim dragim prijateljem in znancem. Gotovo je pa vsakemu dobrohotna beseda na jezik, kadar se podaja na potovanje. Čitatelji moji, z menoj, Vam milim „Amer. Slov.“ je ravno tako: tudi jaz se pripravljam na pot.

Osem let sem star. Svojo otroško in mladeniško dobo sem preživel med rojaki tu v Toweru in bil vedno središče dobro mislečih, resnično narodnih Slovencev v Ameriki.

Majhen je bil začetek. Potreboval sem gnotne in duševne podpore in sam ne vem, katere bolj. Vdal sem se res v Božjo voljo, misleč si, „moli in delaj in Bog ti daj svoj blagoslov.“ Iskal sem rojake po velikih mestih, po divjih pragozdih goščavah, po rodovitnih prerijah planjavah na polju in po umazanih, zaduhlih in mračnih rudokopih in premogokopih pod zemljo. Zbal se nisem niti visokih ledenikov v Alaski niti nezdruženih vročih krajev ob meksikanskem zalivu in pogumno sem korakal z nekaterimi svojimi rojaki med vojni grom v Špansko-ameriški vojski.

Imel sem srečo. Rójaki so čuli in razumeli moj blagohotni klic in se mi pridružili v še dosti obilnem številu. Obiskujem jih sedaj redno na vse štiri vetrove in tudi v „stari domovini“ pogledam v nekatere slovenske domove v vseh slovenskih deželah. Ali drugače rečeno: list se splečuje.

Pa to „splačevanje“ ni, kar sem jaz hotel. Moja želja je bila vedno, da svojim rojakom koristim, kar največ mogoče v **ver-skem, narodnem in gnotnem** oziru.

Sree Slovence ostane verno do groba sv. katoliški cerkvi. Kdor ne dá nič za vero in katoliško cerkev, komur so nauki sv. cerkve deveta briga, ta ni več Slovenec,

kajti zatajil je bistveni del pravega slovenstva, odpadel je od vere, katero imajo Slovenci od časov svojega spreobrnjenja od po-ganstva, in katera je sedaj prava narodna svetinja. Kedor zataji vero in kat. cerkev, je odpadenec tudi v narodnem oziru in s takim se ne pečamo mnogo. Zato sem jaz Vam, dragi čitatelji, vedno podal malo „pridigo“, da ste v prostih časih zamogli nakrmiti svoje verno slovensko srce z božjo besedo v svojem maternem jeziku. Nekateri izmed Vas delajo v krajih, kjer mesece ali celo leta in leta nimajo prilike slišati slovensko besedo v cerkvi, tem sem posebno hotel pomagati in jih krepiti duševno ter jih utrjevati v njihovi pravi veri.

Skupaj, Slovenci! „Svojik svojim!“ i. t. d. sem Vam klical. Zberimo se, osnujmo si društva in iz društev Jednote. V organizaciji je moč in bodočnost tudi Slovencev v Ameriki. Narodnost naj ne bode skrita, naj ne bode le v srcu; pokaži se v dejanju! Bratoljubje in rodoljubje naj ne bode prazna beseda; dejansko dokaži, da ti je kaj na tem! Te in jednane nauke sem oznanjeval neprestano in sem dosegel, po čemer mi je hrepenelo srce, še predno sem Vas prvokrat obiskal.

Zbrali ste se v društva, ustanovili smo si K. S. K. Jednoto, v kateri je že nad tri tisoč Slovencev-delavcev iskalo podpore za svoje rodovine ali bližnje sorodnike, ko bi jih smrt presadila iz tega sveta. Kdo bo tajil, da je z Jednoto veliko pomagano v narodnem oziru? Brez Jednote bi ameriška slovenska zavest prav kmalu spala smrtno spanje. Seveda, gnotna korist Jednote gotovo ni brez pomena; kateri so jo že vživali, Vam lahko spričujejo, kako dobrodošla jim je bila pomoč v potrebi.

Hotel sem nadalje pokazati,

kako potrebno je, da Slovenci podpiramo drug drugega tudi v kupčiji, pri delu i. t. d., da bi si na ta način Slovenci podpirali od lastnih rojakov, zamogli prej ko prej opomoči in priti do boljšega blagostanja. Tako bi prišli mi tu v Ameriki do večjega ugleda pri drugih narodnostih. Moje besede so našle blagohoten odziv v marsi katerem srcu, da bi le ne ugasnila iskra rodoljubja, ki se kaže v medsebojnem podpiranju.

Brez bojzani lahko rečem: po mojih sadovih me sodite. Sadovi mojega delovanja so bili sladki pojedinim in gotovo za sedanjost in bodočnost občekoristni za vse Slovence. Mir med rojaki, mi je bil smoter tudi v času, ko je britki nemir, grda slovenska nesloga, kršila vse, kar je drago in milo slovenskemu srcu. Da, tudi takrat mi je bil namen napraviti mir in zopet združiti nesložne in zapeljane rojake. Koristiti rojakom vsestransko: to sem si postavil za nalogo.

In sedaj odpotujem iz Towera. Priljubila se mi je Minnesota, posebno Tower in okolica. Tu sem imel vedno dovolj slovenskih rojakov okrog sebe. Zdi se mi res, kakor doma. Zakaj torej odpotujem? Zakaj ne ostanem tu?

Načel svojih ne spreminjam rad; iz dobrega iti na slabše bi ne bilo znak prevdarnega moža. Ker vendar odpotujem, moram pač imeti tehtni vzrok.

Saj poznate mojega občeprijubljeneega požrtvovalnega založnika in urednika veleč. **J. F. Buh-a**. Leta ga težč. Lahkih nog je sicer, čvrst še v besedi, navdušen in neumoren za narodno delovanje, ali vendar, poglejte ga in sodite človeško: gologlav sivobrad starček je. Koliko let mu še prisodite? Bog mu jih daj še mnogo, kajti Slovence posebno v Toweru, bi bil nenadomestno, vendar — moj nesebični pokrovitelj je že v pozni jeseni svojega življenja. Vem, da sem mu jaz kolikor toliko pospešil starost, in tolaži me le, da ni nikdar tožil na me, marveč me še celo krepil v gotovih križih in težavah, češ, Bog pozna naš dobri namen.

Želja veleč. **J. F. Buh-a** je, da se preselim. Predno bi se on ločil od mene, hoče, da sem jaz dobro preskrbljen. Meni hoče preskrbeti dober dom in še boljšo bodočnost, predno se on sam poda na pot v večnost. Nad vse me res veseli, da je blago delovanje mojega urednika dobilo priznanje od Sv. Očeta papeža Leona XIII. Sv. Oče so namreč dali veleč. generalnemu vikarju duluske škofije Jožefu **F. Buh-u** naslov in pravico **Monsignorja**, to se pravi: veleč. **J. F. Buh** postane s tem **ud papeževe družine**. To je jako redka čast, in doslej še ni bilo v duluski škofiji osebe, ki bi jo bila dosegla. **Prvi monsignor v duluski škofiji je Slovenec**. Slovesno umeščenje se bo vršilo v Duluthu 27. decembra.

In, čitatelji dragi, kedo mi bo zameril, da jaz „Amerikanski Slovenec“ svojemu zvestemu založniku in uredniku iz celega srca

prvi očitno zakličem:

„Živel nam, monsignore
Jožef F. Buh!“

in, da mu v svojem imenu in v imenu vseh Slovencev kar najodkritosrečneje čestitam, želeč mu, da mu Bog dodeli še mnogo let uživati podeljeni zasluženi naslov v svojo čast in v čast vsem Slovencev tu in onkraj morja. Čast, komur čast: ni ga Slovencev v Ameriki, ki bi bolj zaslužil čast monsignorja, nego častitljivi starček Jožef F. Buh.

Jaz pa odpotujem. Kam? V Joliet, Ill. Tam je moja bodočnost, v Jolietu bodočnost in središče „Amerikanskega Slovencev“. V Jolietu je dom K. S. K. Jednote, v Jolietu dom najzavednejših ameriških Slovencev, v Jolietu krepko procvita slovensko versko življenje pod očetovskim oskrbištvom rodoljubnega slovenskega župnika č. g. **F. S. Šusteršiča**, v Jolietu je jedina slovenska farna šola v Ameriki, v Jolietu so Slovenci, in vedo dobro in vsakemu povedo, da so Slovenci in so si že priborili spoštovanje in upliv med drugimi narodnostmi v mestu. Ko sem se torej vprašal, kam naj grem? ... Vse mi je reklo: ... v Joliet, Ill.!

Joliet je nekako v središču Zdr. držav, torej bom naročnikom prinašal preje in boljše novice, kakor doslej. Naročniki bodo v resnici na boljšem. Zlasti bo za me prikladno v Jolietu glede novov. K. S. K. Jednote; vse bo šlo hitreje in z manjšimi pogreški, ker bode vse doma. Z dosedanjimi naročniki ostanem, kakor doslej in si pridobim še več novih, tako da bodo Slovenci v Ameriki in izven Amerike začutili blagodejni moj vpliv, ki bode vedno, kakor doslej, v versko, narodno in gnotno korist ameriških Slovencev.

Še enkrat in zadnjokrat iz Towera vsem čitateljem prisrčni „Z Bogom!“ kajti prihodnjič Vas že obiščem iz Joliet.

Ta članek je spisal prijatelj našega lista, za kar se mu posebno zahvaljuje uredništvo.

Opomba uredništva.

Knjige družbe sv. Mohorja pričakujemo vsaki čas; tudi nove Pratiče za leto 1900 dobimo v kratkem.

Novi Koledar „Am. Slovenca“ je že dotiskan, vezan bode tudi v kratkem in pripravljen za razpošiljatev. Podarili ga bomo zastojni naročnikom, kateri nam kako svotico naročnine dopošljejo pred Božičnimi prazniki.

Znano bode s to številko, da se „Amerikanski Slovenec“ preseli iz Tower-a v Joliet, Ill. — Cenjeni naročniki bodo gotovo opomnili, ako jih list ne bode obiskal eden teden, kar mu je neobhodno potrebno, da se tam ustanovi in vse potrebno uredi. To se reče, da prva številka 9. letnika bode eden teden zakasnela, vendar pa jo dobe naročniki še pred Božičem, kajti izšla bode 22. decembra.

Zaradi naročnine nam je opomniti, da naj bodo vsi tisti, ki so naročnino za časopis naprej plačali, brez vse skrbi. Iz Jolietabodo številke ravno tako redno dobajale, kakor ko bi bil list v Toweru ostal. Towersko in Joliet-skoe uredništvo si uredita to med seboj, da bode vse prav.

Kateri naročniki so pa še na

dolgu, dobe v današnji številki priloženo koverta kot opomin, da blagovolijo zaostalo naročnino nam poslati. Ako pa sedaj zakasnijo, potem imajo obračunati z Jolietiskim uredništvom.

Vsaakteri naročnik lahko sam razvidi, koliko je na dolgu, ako pregleda oni dve številki tiskani pri svojem naslovu. Prva pomeni letnik, druga pa številko ali teden v letu. Vsako leto ima 52 tednov, torej vsak letnik ima 52 številke. Na primer: Kdor ima pri svojem naslovu 8-52, ni na naročnini ničesar dolžan, predplačnik pa tudi ni. Kdor pa ima številki 7-52, ta je eno leto ali \$2.00 dolžan, ali kdor ima številki 9-52, ta je za eno leto naprej plačal.

„Amerikanski Slovenec“ je z današnjo številko ravno 8 let star. Že s prve prihodnje številke nastopi svoje 9to leto. Želim mu visoko, stoletno starost!

Ko bi slučajno kdo nerazumil teh števil, ali bi bil pozabil, do kedar ima plačeno, ali ko bi kaka pomota se bila vrnila, prosimo, da blagovolijo določno pisati, da se vse v prijaznosti izvrši.

Vsa nadaljna pisma in dopisi naj se pošiljajo na: Rev. F. S. Šusteršič, 812 N. Chicago St., Joliet, Ill. Isto prosimo tudi sl. uredništva slovenskih listov tu in v stari domovini, da pošiljajo zamenjo zanaprej na gori označeni naslov.

Konečno se najtoplejše zahvaljujem za vestrud vsem dopisovalcem in naročnikom „Amerik. Slovencev.“ Uredništvo.

Cesarski in kraljevi Avstro-ogerski poslanik v Washingtonu se je obrnil do vč. gen. vikarja Jan. Stariha v St. Paulu s prošnjo, naj bi vplival za pomoč k zgradbi spominske cerkve, katero bode postavil od anarhista Luchenija umorjeni avstrijski cesarici v spomin posebni odbor v Budapešti, katerega pokroviteljstvo je prevzela nadvojvodinja Valerija. Ker bode v raznih cerkvah, zlasti kjer žive Avstrijci, posebno darovanje v ta namen, opozarjamo vse našeop Ameriki raztrešene rojake, naj tudi oni pripomorejo v ta namen po svoji moči kot bivši zvesti sinovi avstrijskega cesarja a sedaj amerikanski meščanje, ki imamo povoda dovolj se zateči k Bogu, naj bi On našo staro in novo domovino obvaroval pred brezbožnostjo in nje posledicami. — Posamezni darovalci ali kjer jih živi več skupaj, naj blagovolijo svoje ime in znesek doposlati do 24. januarja 1900 na sledeči naslov:

Very Rev. J. Stariha,
657 James St.,
St. Paul, Minn.

Soudan, Minn. — Društvo sv. Cirila in Metoda šte. 4 v Soudan ali Tower-u se s tem najtopleje zahvaljuje vrlemu rojaku g. Max Buh-u, ki je nam 6 let zvesto in natančno opravljal službo društvene tajnika, ki pa se sedaj zaradi časopisa „Amerik. Slovenca“ preseli 11. t. m. v Joliet, Ill. — Voščimo mu najboljši uspeh v njegovem delovanju in najugodnejši sprejem od Jolietiskih društvenikov in odbornikov K. S. K. Jednote.

V imenu društva sv. C. & M.: Fr. Hren in J. Oberman.

Ravnokar je izšel

Katekizem

za
katoliške šole v združ. državah
ameriških.

Sestavil in izdal Rev. F. S. Šusteršič.

Z dovoljenjem
preč. gosp. Jakoba Trobec, škofa
v St. Cloud, Minnesota.

Cena 40 centov.

Dobiva se pri Rev. F. S. Šusteršič, 812 N. Chicago St., Joliet, Ill. in pri „Amerikanskem Slovencev“.

Oglasilo ...

ALI KADIŠ

Austrian Hungarian
Model Tobacco?

Ta tobak je izvrsten za pipo in zvečenje, ni sladak in je iz samega perja rezan. Zavoj ve lja 5 centov. Vsak Slovenec, kateri kadil ali zveči, naj zahteva: „Austrian Hungarian Model Tobacco“, naroči se pri

A. AVSENIK,

209—14th Street,
BROOKLYN, N. Y.

ROJAKI! Kateri želijo potovati v Evropo ali iz Evrope v Ameriko po najhitrejših linijah in najboljših parobrodih po nizki ceni, oglasite se pri: John Kukar, 920 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pošiljam denar v Evropo proti najvišji ceni in najhitreje. Vsakemu se precej pove, koliko dobi denarja na avstrijsko veljavo, torej se vsakemu priporočam, naj se oglasi pri meni!

JOHN KUKAR,

920 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Oni, kateri skozi mojo agenturo potujejo, imajo to prednost, če bi se jim kaka sitnost primerila v preglednem uradu Barge office v New Yorku, da se lahko naravnost od tam obrnejo na: John Kukar-ja po telefona številki 348.

Ako bolebate vsled zastarelih

—boleznih, poskusite—

TRINEROVO GRENKOVINO

svetovnoznano zdravilo proti slabemu prebavljanju, oslabiljenju želodca, kislu v stih, zgagi, vročinski hitrici in onemoglosti.

To zdravilo se daje tudi otrokom v majhni meri. — Vsakdanja poročila naših kupovalcev so najboljšje zagotovilo zdravilne moči Trinerovega grenkega vina. Dobiva se v vseh lekarnah ali pa pri lastniku vina

JOSEF TRINERA

437 W. 18 Street
Chicago, Illinois.

JOŽE STEFANATZ

430 E. 87 Str.

GREATER NEW YORK

priporoča cenjenim rojakom svojo izvrstno pripravljeno in finimi smokami preskrbljeno gostilno v dobrohotni poset.

HERMANN KOPP,

POGREBNIK

—PRI CERKVI SV. JOZEFA—

401 East 87th Street

blizu prve ulice — NEWYORK.

Telefona št. 633—79.

Vse, kar se tiče pogrebov, oskrbi se točno in ceno.

Exchange Bank of Ely

ELY, MINN.

JOS. SELLWOOD, preds.

F. L. COWEN, blagajnik.

Denar se pošilja na Avstrijsko po najnižjih kurznik cenah.

Dobivajo se ladijski listki (Steamship-Ticket) za v Evropo in nazaj. Za nlogo se plačuje po 4 od sto.

Kuverte, društvene papirje in druge tiskovine izdeluje dobro in cenó tiskarna „Amer. Slov.“

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

„Amerik. Slovenec“

Prvi slovenski katoliški list v Ameriki.

Urednik in založnik:

V. REV. JOS. F. BUH.
TOWER MINN.

„Amerik. Slovenec“ izhaja vsak petek.

Za Ameriko

Za celo leto stane \$2.00
Za pol leta \$1.00

Za Evropo

Za celo leto ... 5 gold. ali \$2.50

Naročnike prosimo, kader se iz enega v drug kraj preselijo, da nam naznajo poprejšnji in novi naslov svojega bivališča.

PREMIJE AM. SL.

za l. 1899 so naslednje:

1. KOLEDAR 1899.

Ta zanimljivi in glede jednotnih udov zelo važni Kalendar stane s poštnino 25 c. Predplačnikom našega časopisa ga razpošiljamo kot premijo zastoj po sprejetju naročnine.

Slovensko-Angléška SLOVNICA. Navadna cena \$1.00.

Molitvenik Srce v Jezusu. Trdo vezan.

Pratiko ali Ustave Zjedinjenih Držav

dobi vsak, ki poravnava polletno naročnino za celoletno predplačilo in poravnane večjih zneskov je vsakdo opravičen do jedne zgoraj omenjenih premij.

CERKVENI KOLEDAR.

Sobota 9. dec. Leokadija
Nedelja 10. „ 2. adventna. Melhijad
Janez Krstnik v ječi.
Mat. 11.
Ponedeljek 11. dec. Damaz
Torek 12. „ Sinezij
Sreda 13. „ Lucija
Četrtek 14. „ Nikazij
Petek 15. „ Evzebij

Druga nedelja v adventu.

EVANGELIJ SV. MATEVŽA 11, 2—10.

„Tisti čas je Janez, ko je slišal v ječi Kristusove dela, dva svojih učencev poslal, in mu je rekel: Si ti, kateri ima priti, ali naj družega čakamo? In Jezus je odgovoril in njima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in videla. Glepi spregledajte, hromi hodijo, slepi se očistujejo, glubi sprelišujejo, mrtvi vstajajo in ubogim se evangelij oznanjuje. In blagor mi, kateri se nad menoj ne bo pohižal. Kadar sta pa odšla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v puščavo gledat? trst, katerega veter maje? Ali koga ste šli gledat? Človeka v mehko oblečenega? Glejte! kateri se v mehko oblečijo, so v kraljevih vih ložah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, več kakor preroka. Zakaj ta je, od katerega je pisano: Glej! jaz pošljem svojega angelja pred tvojim obličjem, kateri bo pred teboj tvoj pot pripravil.“

Praznik neomadež. spočetja.

„Blagor človeku, kateri me posluša in čuje pri mojih vratih vsaki dan.“ Preg. 8, 34.

Vsak velik Marijin praznik nam spričuje, kako resnično je to, kar je Marija sama v svoji visoki pesmi izgovorila, rekoč: Velike reči je Gospod meni storil (t. j. velike milosti je meni dodelil), ki je močen in sveto njegovo ime. Mislimo le na milost njenega prečistega spočetja, na katero nas ta praznik spominja. O kako neizmerno velika je že ta prva milost. Med tem, ko moramo vsi drugi ljudje z Davidom tožiti, da smo bili v grehih spočeti, je bila le Marija sama izmed vseh človeških otrok od te splošne postavbe izvzeta in po posebni milosti božji obvarovana vsacega madeža izvirnega greha.

Marija, prečista Devica, pa ni bila le samo brez vsega madeža spočeta, in se ni le samo v vsem

svojem življenju varovala vsacega tudi najmanjšega greha, ampak se je tudi zaljuba z najlepšimi čednostmi, ki nam jih je v posnemah nje zapustila, in ona nam tudi kot najbolj nedolžna, najbolj sveta stvar pred Bogom vse sprostila zamore. In ravno o teh dveh reči vam hočem nekoliko opisati, nam reč, da nas I. Marijino čisto spočetje nagiba, njo posnemati, in II. da nam zaupanje daje na njeno priprošnjo pri Bogu.

I. Marijino prečisto spočetje nas nagiba, Marijine prelepe čednosti posnemati. In zares! Ali nas ne opominja že sam pogled na podobo Marije Device brez madeža spočete na njene prelepe čednosti in ali bi ne bil v stanu ta pogled nas tudi k posnemanju teh lepih čednosti spodbudovati in vneti? Šaj so ljudje tako hitro pripravljeni, še celo nečimurne in prazne reči pri drugih ljudeh posnemati; naj le katera ženska kako novo in nečimurno nošo vpelje, naenkrat se jih bo več našlo, ki bodo posnemale. Ali bi ne imeli tolikanj bolj in raje posnemati prelepe zglede, s katerimi nam prečista Devica Marija sveti?

Poglejmo le njeno podobo prečistega Spočetja! Marija se nam kaže v nečimurni posvetni obleki, ampak v ponižni, beli obleki, z visnjem plaščem spokornosti ogrnjena, brez vsega posvetnega lišpa, brez zlatih prstanov na roki, brez zlatih uhanov v ušesih. In vendar njena lepota daleč preseže vse lepote drugih Evinih hčer, na se še tolikanj zaljša s posvetnim lišpom. Marija je v svoji ponižnosti tako lepa, da njeno lepoto sam sv. Duh hvali v sv. pismu, rekoč: Vsa lepa si, moja prijateljica, in madeža ni v tebi. — O kristijani! posnemajte ponižnost prečiste Device Marije! Ponižnost vas bo Bogu in ljudem bolj lepe in dopadljive delala, kakor ves vaš pozemeljski lišp, s katerim se vaše duše s prevzetnostjo grdo omadežajo, in pri pametnih ljudeh vedno zaničevanja, kakor hvale najdete.

II. Marijino prečisto spočetje nam daje pa tudi zaupanje na njeno priprošnjo pri Bogu. Na to nas že lahko opominja le pogled na podobo Marijinega prečistega Spočetja. Kaj namreč pomenite skleneni, proti nebesom povzdigneni roki Marije Device družega, kakor to, da Marija Devica prosi za nas? In kako zdatna in vspešna je njena priprošnja pri Bogu za nas! Če po besedah sv. apostoljua Jakopa že molitev pravičnega veliko premore pred Bogom, o koliko več premore se le molitev prečiste Device Marije, ki je bila brez madeža spočeta in je svojo nedolžnost čisto in neomadežano do konca svojega življenja ohranila! Kako bi mogel Bog katero prošnjo odreči tisti svoji izvoljeni Devici, kateri ni hotel odreči tiste milosti, od katere je vse druge ljudi odločil, — namreč milosti njenega prečistega Spočetja?

Pa ne le samo v strahu in britkosti zavoljo grehov, ampak tudi v vsaki drugi dušni in telesni potrebi in težavi more kristijan zaupljivo pribežati k Mariji, brez madeža spočeti Devici, ter pri nji pomoč, tolažbo, ali vsaj polajšanje zadobiti. Marija sama je marsikateremu svojim zvestim služabnikom razodela, in marsikateri Marijini zvesti služabniki so sami skusili, da ne moremo lože kake milosti, pomoči in dobrote po Marijini priprošnji od Boga doseči, kakor če kličemo Marijo brez madeža spočeto Devico, na pomoč. — Koliko čudežev ali čudnih uslišani se je zgodilo po svetinjah čistega Spočetja Marije Device! Pred kakimi petdesetimi leti se je bila Marija Devica neki pobožni nuni v Parizu tako prikazala, kakor jo vidite na svetinjah prečistega Spočetja Marije Device. Na milijone se je potem vtilo že takih svetinj prečistega Spočetja Marije Device,

in mnogi, ko so to svetinjo pobožno pri sebi nosili, in so v raznih potrebah Marijo na pomoč klicali, so tudi prečudno pomoč dosegli od Marije brez madeža spočete Device. — L. 1853. se je v Lurdu Marija nedolžni deklici 18-krat prikazala ter se ji kot Devica brez madeža spočeta razodela. Zdaj je tam ena izmed najbolj slovečih Božjih potov na celizemlji, kamor zahajajo romarji iz vseh delov sveta. Brez števila milost in do brot v dušnih in telesnih potrebah so kristijani tam od Boga dosegli po priprošnjah brez madeža spočete Device Marije. Amen.

„Duh. Pastir.“

Jetnikova povest.

Konec.

IV.

Na vsem potu videl sem samo Lucijo, kako leži blede in nezavestna na dvorišču jetnišnice. Kaj se je zgodilo potem? Kdo se je je usmilil?

Moji sopotniki so bili najbolj zavrženi ljudje, ki so bili celo ponosni na svoje zločine. Naposled pridemo tu sem, in dan za dnem sem pričakoval svojo soprogo ali pa vsaj poročila o nji. Ali minul je teden za tednom in Lucije le ni bilo. Lahko si mislite, kakšna muka je bila to zame. Nekoga dne pa pridejo novi jetniki iz Havra, in povedo mi, da leži moja žena v bolnišnici nevarno bolna. Morebiti je blizu smrti, jaz pa ne morem do nje, ne morem ji pomoči. Težko da bi razumeli, gospod, kako mi je bilo takrat strašno to visoko zidovje, te železne ključavnice.

Nas izvrstni duhovnik je videl bolel na mojem obrazu in hotel me je večkrat ljubeznivo tolažiti; a osorno sem se vselej obrnil od njega. Niso mi segle v srce njegove pobožne besede. „Če je Bog usmiljen, zakaj pusti, da tako trpim?“ govoril sem pregrešno sam pri sebi. Dostikrat me je obšla skušnjava, da bi skočil v morje in tako končal svoje nesrečno življenje — a vselej se mi je zdelo, da čujem svojo Lucijo, kako me presrčno prosi, naj ji ne storim te žalosti. In živel sem in trpel.

Ali Bog je bil z menoj bolj usmiljen, kakor sem zaslužil. Čez dva meseca mi pravi ječar nekega dne: „Pojdite, nekdo Vas čaka.“

Srce mi je burno bilo, in poln upa in strahu hitim v stanovanje vratarjevo. Morebiti mi sporoči njeno smrt. In njen poslednji pozdrav! Skoro si ne upam odpreti; kdor toliko pretrpi, boji se vendar še nove nesreče. Naposled odprem — in pred menoj stoji ona, katero ljubim tisočkrat bolj, kakor samega sebe. Da, bila je ona. Ne tista Lucija, kateo sem prvokrat videl v pevski dvorani, pokrito s cveticami in biseri, krasna slika veselja. To je bila mlada gospa v temni preprosti obleki, bledega, ozkega obraza, na katerem so se še poznali sledovi težke bolezni.

„Lucija, vendar se zopet vidiva!“ zakličem in jo objamem.

V tem trenutku pozabim vso svojo nesrečo, vse, kar sem pretrpel.

„Nisem mogla prej priti, ubogi moj René; bila sem skoro na smrt bolna.“ In pripoveduje mi, kako jo je našla ječarjeva žena na dvorišču, kako dobrosrčno jo je sprejela v svoje stanovanje in ji stre gla. A drug dan se je čutila tako slabo, da je prosila, naj jo pošljejo v bolnišnico, kjer strežejo bolnikom usmiljene sestre. Napadla jo je huda mrzelica in nekaj tednov je ležala nezavestna med življenjem in smrtjo. Ko se zavé, prejme sv. zakramente, in bilo ji je takoj bolje. Bolezen je hitro pojenjavala, a ko se čuti dovolj močno, da od potuje meni, pa dibi pismo od moje matere, naj jo obišče. Pisala ji je tudi, da njen mož še vedno potuje.

„Uboga maja mati,“ sežem ji v besedo, „kako malo sem mislil

nanjo! Ali si govorila ž njo, Lucija?“

„Da, takoj sem hitela k nji. Bila je zelo bolna in je silno skrbela za te.“

„Tudi njo sem storil nesrečno, o, da ne bi nikdar živel!“ vzkliknem bolestno.

„Nikar tako ne govori! Odpustila ti je iz vsega srca. Bila je tako ljubezniva še celo z menoj, ki sem vzrok tvoje nesreče.“

„O Lucija, Bog ve, ali bi ne pal še bolj globoko, da bi tebe ne poznal“, odgovorim ji.

„Prinašam ti od tvoje matere pozdrave, oproščenje in poslednji blagoslov.“

„Poslednji blagoslov? kako to?“

„Da je pri Bogu, ljubi moj René, da je jenjala trpeti.“

„In jaz sem ji zadal poslednji udarec!“ zakličem v solzah.

„O, gotovo ne bi obžaloval njene smrti, da si videl, kako rada je umrla. Zadnjih devet let, odkar je njen mož zavrzel vero in stopil v zavezo prostozidarjev, živila je v vednem trpljenju.“

„Niti ob njeni smrtni postelji ni bilo tega brezsrčnosti.“

„In to je bilo dobro, kajti samo tako je mogel k nji katoliški duhovnik, da jo je previdel s sv. zakramenti in je umrla s tolažbo v sre. Njena poslednja molitev je bila zate René. Vedno je upala, da se spreobrneš k Bogu in obljudila sem ji, da pomorem v to, kolikor bo mogoče. Umirajoča mati ne sme upati zastoj!“

Globoko ganjen stisnem roko svoji soprogi.

„Kje si dobiš stanovanje?“ vprašam jo.

„Blizu tebe, v Pontarsonu, je samostan usmiljenih sestr, ki strežejo bolnikom, kakor v Havru. Tam se mislim nastaniti.“

„Kako boš tam žalostno živila, uboga moja Lucija!“ — „Samo jedno je potrebno, ljubi moj, da človek reši svojo dušo. In verni, da mi bo to v samostanu lažje, kakor v šumi sveta. Komur je bila smrt blizu, zdi se mu življenje čisto drugačno, kakor prej. Nekdaj sem bila brezskrbna, neizkušena otrok, in da mi Bog ni poslal nezgod, odvrnila bi se lahko od prave poti. In življenje v samostanu ni tako žalostno, kakor misliš. Kdor živi za Boga, je srečen.“

„Kako se preživiš, ko nimaš denarja?“

„O, to naj te nikar ne skrbi, tvoja mati je pred svojo smrtjo mislila name. Ali zdaj še dvomiš, da Bog skrbi za one, kateri zapajo vanj? V tvojo tolažbo mi je Bog ohranil življenje, da sem ti prinesla materino sporočanje in blagoslov. Pomore ti tudi, da voljo ne pretrpiš svojo nesrečo. Moli: „Zgodi se Tvoja volja“, mili moj René, ponižno se podvrži kazni, in trpljenje ti bo lažje.“

Dolgo je še tako govorila z menoj, in pri njenih tolažilnih besedah tajal se je led okrog mojega srca.

Od tedaj se nisem več ogibal našega duhovnika. Podučeval me je in spravljal z Bogom. Pokazal mi je pot do obžalovanja in vdanosti v voljo božjo, kajti pokoro zahteva vsak greh. In kadar se zatemni moj duh v tem žalostnem življenju, in kadar upada moj pogum, hitim k svojem očetu, da dobim tolažbo svojemu srečju v njegovih naukih.

Jetnik umolkne.

„Ali niste ničesar več čuli o svojem očetu?“ vprašam ga po kratkem prestatku.

„Šel je v Ameriko, ker sem onečastil v domovini njegovo ime.“

„Ali vidite večkrat svojo soprogo?“

„Zvesta je svoji obljudbi“, odgovori z žarečim očesom. „Kadar pride k meni. Njo imam zahvaliti, da morem govoriti mirno, da ne polni več obup mojega srca. Ona mi je pokazala pot v nebesa, zaradi nje trpim voljno svojo nesrečo.“

Pogleda me s temnimi otožnimi očmi.

„Ne, dragi gospod“, odgovori mi resno, „nikdar več ne morem biti vesel. Onečastil dobro ime stare, poštene rodbine, položil sem v grob svojo mater, zagrešil sem življenje svoji plemeniti ženi, vse to so spomini, ki me moré.“

Ne vem mu kaj odgovoriti, in nakako lažje mi je bilo, ko pristopi moj vodnik in opomni, da je čas oditi. Z nekaterimi sočutnimi, tolažilnimi besedami podam jetniku roko v slovo. Njegov otožni obraz spreleti za hip žarek veselja.

„Podajte mi roko, gospod, ko ste čuli mojo povest“, pravi ganjen. „Iz vselega srca Vas zahvalim za sočutje, s katerim ste me poslušali. Kako dobro to stori bolni duši; Bog Vam povrni!“

„Kdor stoji, naj gleda, da ne pade. Vsi smo grešniki in jedino upanje naše je božje usmiljenje.“

Sprejmi me do cerkvenih vrat. Tam postanem nekoliko hipov in gledam na neizmerno morje, katero se blišči v žarkih zahajajočega solca.

„Podoba večnosti“, govorim ganjen, „kjer se spremeni žalost v veselje.“

Še jedenkrat mu stisnem roko in odidem.

V.

Dve leti potem sem bil pri neki rodbini blizu pontarsona.

„Nocoj dobimo v svoj krog še prav prijaznega družabnika“, pravi mi gospodar. „Našega župnika obišče njegov stari, duhoviti prijatelj, dušni pastir na gori svetega Mihaela.“

Gora sv. Mihaela! V hipu mi stopi pred oči blede obraz uboze ga jetnika. Zvečer dobim priložnost in poprašam zanj.

„To pomlad smo ga spremili k večnemu počitku“, pripoveduje duhovnik. „Vedno bolj se ga je prijemala nevarna prsna bolezen, da ga je naposled položila v grob.“

Ubogi človek! Še tako mlad, pa — Nikdar me ni kaka stvar tako pretresla, kakor takrat njegova povest.“

„Škoda je bilo zanj“, povzame duhovnik resno. René pl. Ramon je bil jeden najbolj nadarjenih ljudi kar sem jih poznal, in odlično izobražen v znanstvih in umetnostih. Koliko dobrega bi bil lahko storil, da ga ne bi vzgajili brez vere. Več so grešili nanjem, kakor on sam. Tak človek ni mogel dolgo živeti v ječi; opustila ga je smrt. Spoznal je resnico o pravem času in ni se pogubil. Umrl je lahko in mirno, Bog mu bodi milosten.“

Vsi molčimo zamišljeni.

Po dolgem prestatku vprašam: „In uboga Lucija, njegova soproga?“

„Stregla mu je v zadnjih trenutkih, in mu naposled zatislila oči. Nisem se videl tako nežnega, vdanega bitja. Dasi se je nji sami poznalo silno trpljenje na bledem obrazu, lila je v njegovo srce tolažbo s mirnimi, ljubeznivimi besedami. Prosila ga je revica oproščenja, da je postal nesrečen zaradi nje — in nase ni mislila. Po njegovi smrti je ostala v samostanu Pontarsonskem, angelj med angelji krščanske ljubezni — sestra usmiljenka.“

Vsem so bila srca polna, vsi smo spoznali v žalostni zgodbi čudovito moč vere. V nji je tolažba ubogemu človeškemu srcu.

Dr. Kinga nova iznajdba.

Čudna rešitev.

Mrs. Ada E. Hart iz Groton, S. D., „Napadla je moja pljuča jetika vsled prehlajenja in že štirje zdravniki so mi odrekli upanje, da bi še živila. Slučajno je z božjo pomočjo moj soprog izvedel za Dr. Kinga nevo iznajdbo za jetiko in prehlajenje. Kupila sem osem steklenic. Zahvalim Boga, da sem zopet zdrava. Steklenice za poskušnjo zastoj v N. J. Bensna lekarni. ena 50 cts. in \$1. Vseh zagotovljen, ali se povrne denar.“

Polovična cena.

V lastni zalogi imamo še nekaj stotin Angleško-Slovenskih Slovnice, katere sedaj razprodamo za polovično ceno po 50 cts. iztis. Istotako je še nekaj molitvenikov Srce v Jezusu, katere tudi razprodamo po polovični ceni. To je; po 50 cts. z zlato obrezo in 25 c. trdo v platno vezane. Naslov:

V. Rev. Jos. F. Buh,
Tower, Minn.

Duluth and Iron Range ŽELEZNICA.

dop.	čas	pop.
Postaje — Stations		
12:00	Duluth ooh.	8:15
10:55	Two Harbors	4:15
9:15	Allen Jct.	6:05
8:20	Tower	7:40
7:30	Ely	7:50
doh.	Duluth odh.	6:05
9:10	Allen	6:40
8:35	Biwabik	7:00
8:15	McKinley	7:15
8:00	Virginia	7:40
7:30	Eveleth	
Iz Virginije odh. 4:50 pop. čez Allen Jct. na Tower		

Martin Plut

East Helena - Montana

na Main cesti, naznanja vsem bližnjim in v mesto na novo došlim rojakom, da je odprl svojo novo urejeno gostilnico, v kateri bode dobili vsak čas vsakovrstnih krepih pijšč in dobrih smodk. Za obilni obisk se priporočam

MARTIN PLUT.

Na znanje vsem rojakom, da v

Grove

306 So. Union Ave. Pueblo, Colo. je najboljši prostor, kjer se dobi najboljše pivo, fino vino, žganje in dobre smodke. Samo dva streeta od Union Depot se vidi v velikimi črkami napis THE GROVE.

ANDOLISEK & PLUT, lastnika
306 So. Union Ave. Pueblo, Colo.

PLJANČLIVOST OZDRAVITI

SE DA
Ali je vaš soprog, brat, oče ali sorodnik udan pljančnosti. Mi imamo zdravilo, katero se lahko da dotičniku brez vdanosti. Pripla 2 c stamp za odgovor. Piš angleški. Naslovi. Dr. W. H. Saunders & Co. Chicago, Ill.

SLABOTNE ŽENSKE.

Ako bi poznali ženska srca, čuditi bi se morali nad boleznimi, katere trpe oslabele ženske. Mogoče, da imate take znamenja: nervoznost, pešanje, bolečine v križu ali glavi, izpahnen obraz in upale oči itd. — MI VAS OZDRAVIMO, bodisi da ste že pri več zdravnikih zastoj iskali pomoči. Za nasvet ne računimo ničesar in takoj povemo, če je bolezen popolnoma ozdravljiva. ZDRAVLJENJE po našem načinu ne zahteva nikakega poa, lahko uživate zdravila vsam dostavljajo na DGM. Na stotine je že ozdravljenih. Piš angleški in pridni 2 c stamp za listična vprašanja. Naslov. Dr. W. H. Saunders & Co. Chicago, Ill.

MEN!

„A WARNING VOICE“

je naslov zanimljivi knjižici, ki opisuje, kako se

izgubljena moč

zopet

ZADOB!

Pošlje se proti poslavi 2 ct. stampa skrbno zapечатena. Mi na domu zdravimo vse ledvične in mehurne bolezni, bolezni mehurja, vranice in raka. Navodila z vsako pošto brezplačno. Piš angleški.

DR. W. H. SAUNDERS & CO.
CHICAGO, ILL.

SEND 50cts. Cut this ad out, send to us and we will send you this GUTHRIE by express C.O.D. subject. Examine it at your express office, and if found exactly as represented and the highly polished and a winner of instruction which teaches anyone how to play. Write for free manual instrument and organ and piano catalogue. We sell Violins at \$1.75 and up. Mandolins \$2.95 and up. Banjos \$1.24 and up. Organs \$22.00 and up. Pianos \$125.00 and up. Everything at lowest wholesale prices, and all subject to examination before saying. Address: HARKER & BISH, 205 North Union, Dubuque, Iowa. (Harker & Bish are thoroughly reliable—Editor.)

Po ceni kupiš možko spodajo oblike v O. G. Korb-ovi veliki prodajalnici na Ely.

Send us 25cts. Cut out this ad and we will send you this American 8-4-00 Watch by express C.O.D. subject. Examine it at your express office and if you find it exactly as represented and the most wonderful bargain you ever saw, send us 25c. and we will send you the watch. This watch is sold under an absolute guarantee for one year. The American 8-4-00 Watch, with its lever escapement, 240 beats to the minute, polished spring enclosed in barrel, which complete three courses, quick train, short wind and long run runs 36 hours with one winding—Has hour, minute and second hands, nickel case, keyless wind and set. We include Free of charge a neat silk braided chain with bar, rivet and slide with the watch. Amount \$1.00 accompanies the order. Address: HARKER & BISH, 204-210 Main St., Dubuque, Ia. (Harker & Bish are thoroughly reliable—Editor.)

K. S. K. JEDNOTA

Inkorporirana v državi Illinois dne 12. jan. A. D. 1898.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK TRAMPUŠ, Box 306, Virginia, Minn.
Podpredsednik: FRANK VERHUNG, 82 Rural St., Cleveland, O.
1. Tajnik: MIHAEL VARDJAN, 903 N. Scott St., Joliet, Ill.
2. Tajnik: JOHN R. STERBENZ, 2008 Calumet Ave., Calumet, Mich.
Blagajnik: ANTON GOLORITSH, N. Chicago St. 801-805, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. CIRIL ZUPAN, 806 East B. St., Pueblo, Colo.
Nadzor-
niki: STEF. KUKAR, 920 Chicago St., Joliet, Ill.
IGNAC TANGIC, Calumet, Mich.
M. J. KRAKKE, 501 3rd St. Anaconda, Mont.

PRISTOPILI:

K družtu sv. Cirila in Metoda št. 8 Joliet, Ill. Franc Gram 3293 roj. 1881, Janez Colarič 3294, roj. 1874, sprejeta 26. nov. 1899. Društvo šteje 50 udov.
K družtu sv. Petra in Pavla 38 Kansas City, Kans. Georg Handler št. 3295, roj. 1857, sprejet 19. nov. 1899. Društvo šteje 17 udov.
K družtu sv. Cirila in Metoda 8 Joliet, Ill. Albert Leš št. 3296, roj. 1880, sprejet 29. nov. 1899. Društvo šteje 60 udov.

PRESTOPILI:

Od družta V. sv. Jurja 3 Joliet, Ill. k družtu sv. Petra 30 Redjacket, Mich. Jakob Krakar št. 189, 26. novembra 1899. Društvo šteje 49 udov.

SUSPENDOVANI:

Od družta sv. Petra 3 Redjacket, Mich. Peter Drago št. 1571, 27. nov. 1899. Društvo šteje 127 udov.

ODSTOPILI:

Od družta sv. Frančiška Sal. 29 Joliet, Ill. Andrej Renka št. 3095, 27. nov. 1899. Društvo šteje 140 udov.

IZPLAČANA OSMRTNINA:

Štev. 45 družtu sv. Jožefa 7 Pueblo, Colo. za umrlo Krtarino Thomas soproga Geo. Thomas \$200.

UMRLI.

Štev. 46 Marija Slobodnik, soproga Marko Slobodnik ud družta sv. Alojzija 42 Steelton, Pa. umrla 21 okt. 1899. Vzrok smrti, na porodu.
Štev. 47 Janez Tkalič, ud družta sv. Cirila in Metoda 8 Joliet, Ill. umrl 31. okt. 1899. Vzrok smrti, zaostala kri.

Mihael Vardjan, 1. tajnik K. S. K. J. 903 N. Scott St., Joliet, Ill.

Opojne pijače.

(Spisal Black Guard.)

Dalje.

Nadaljne skušnje ter opazovanja nas uče, da ta žgoča snov, alkohol povzroči ter zapusti v našem telesu, naših živcev gotovo spremembo. To počasi zastrupljanje našega telesa nam gotovo zadostuje, da obsodimo opojne pijače. Tudi zdravniki vseh štirih vetrov so pač dobro jeli sprevideti, kolike posledice imajo opojne pijače na ljudi, ne samo na one poznane „pivce“, ampak celo na one, ki mogoče zelo malo pijejo. Bolezni, katere moramo gotovo omenjati v prvi vrsti, in katere imajo svoj početak v opojnih pijačah, so srčne, želodčne in obilne, zraven teh je pa še mnogo drugih manj usodnih, ali vendar zadosti nevarne za človeški rod.

Poslušajmo kaj je mil. knezoški Slovašek govoril v svojem pabstirskem listu o opojnih pijačah: „Žganje ljudi, ki ga navadno pijejo, hitro postara in jih pomori. Ali poznate pijanca žganjepivca prav zdravega? Dokler je trezen, je bolan; ko se napije, je pa pijanost njega bolelost. Da žganje človeka krepkega stori, kakor pijanci in krčmarji pravijo, s tem ravno tako lažejo, kakor je kača v raju. Evi lagala, ki je dejala, da njima prepovedani sad škodoval ne bo, marveč bosta po njem postala kakor Bog. Žgano vino je ognjena voda, kakor je Indijani zvejo. Žganje po vseh žilah šviga ko ogenj in življenja moč požge, usuši in skrči človeku želodec, da ne more uživati, kar mu je potreba; kri žganjepivca je užgana, osrče in drob sta prisadna. Trese se, kakor šiba na vodi, in kedar zbolí, se ga nobeno zdravilo ne prime, in po njem je. Godi se žganjepivcu, kakor mlinu, kateremu mlinar preveč vode spusti. Naglo se obrača in ropota, kakor goreč kolovrat gre; toda ne bo dolgo ropotal. Hitro se tak mlin potere in težko popravi. Mogočnejše vino ko piješ, in več ko je naliješ, hujše svojo kri razgreješ, da ti po žilah veje kakor v lonec krop. Potipaj žganjepivcu žilo, boš čutil, kako mu srce močno kljuje, kakor bi hotelo prsi raznesti. Tako se pijanec kakor po železnici smrti bliža. — Koliko tisoč ljudi bi se po svetu lahko živelu zdravih in veselih, ako bi ne bili nesrečnega žganja pili! Gotova resnica je, da kdor žganje pije, poprej umrje, kakor mu je

odločeno, sam sebi življenje krajša in zoper peto zapoved greši, ki pravi: Ne ubijaj! — Lepo sv. Duh opominja: Ne dražite smrti z grešnim življenjem, in ne skakajte s deli (pijanosti) v pogubljenje.”

Sledimo nadalje govoru škofa, ki govori na ravno istem mestu, rekoč: Kakor se dim iz kuršča vzdiguje in oči nakadi, tako vstaja iz želodca žganjača (sopuh) človeku v glavo, možgane vname (užge), ter gotovo, čeravno po malem, človeka ob pamet spravi. Najtanjšje živce, kojih duša za misljenje in sojenje potrebuje kakor oči za pogled, oslabi in strati nesrečno žganje. Žganjepivci prej ali slej, pa večinoma ob pamet pridejo; kar njim velike poves, jutri ne pomnijo; danes jih celo grozovito zdvija. Izračunano in dokazano je, da se v zanemšnicah (v hišah za nore) nad polovico takih nahaja, ki so od žganja obnoreli. Žganjepivcu ugasne vsako pošteno veselje; nekaka znotranja žalost ga začne klati, kojo siskusa z žganjem zadušiti. Neka neznana groza ga obhaja in mu pamet meša, dokler pogostokrat sam sebi življenja grozovito ne konča. Bolezen pijance najrajši poišče, in smrt žganjepivcev največ pobere. Huda kolera je žganju dober kup naredila; zakaj izmed sto mrličev je sedemdeset žganjepivcev pokosila.”

Profesor Kolman piše v svoji knjižici „Makrobiotik und Alkohol“ sledeče: „Kdor se hoče veseliti dolgo svojih telesnih močij, in kdor hoče sebe ohraniti družini in državi, ta naj se vzdrže brezštevilnih pojedin ter dolgih obedov. On se mora izogibati pivovarjen ter gostilnic, on se mora zopet povrniti k priprostemu življenju. Ljudje se sami more, oni ne umirajo.”

Kdor hoče toraj dolgo živeti, ne samo to, ampak kdor hoče podaljšati življenje tudi svojim potomcem, ta se mora vaditi vzdržljivosti in treznosti. Kje sta pa vzdržljivost in treznost doma, te dve ponižni čednosti? Prijetno dišeča vijolica ne raste na javnih krajih, kjer bi jo vsakdo lahko videl, vsakdo lahko občudoval, ampak ona raste v tihem gozdu, v mirnem grmičku. Ravno tako pa tudi vzdržljivosti in treznosti ni najti na javnih prostorih, po gostilnah in različnih veseljih, ampak samo v mirni in tihi krščanski družini. Tu se košatite, tu je njih dom, tu razprostrite svoj vonj — srečo nad udi cele družine. Toraj, dragi

mi Slovenci, tu sta dve čednosti, kateri ne peljete nas samo proti večnemu cilju, ampak nam že to stran večnosti podeljuje srečo v družinskem ter narodnem življenju. Naš narod potrebuje pridnih, krepkih ter treznih mož a ne morilcev ter samomorilcev, taki namreč se lahko imenujejo oni, ki so udani pijačam, ali ki druge v to napeljujejo. Zatorej oklenimo se teh dveh čednosti in bodimo srečni.

Najbolje pa sprevidimo, kako zelo opojne pijače krajšajo naše življenje, ako pregledujemo statistiko različnih dob o dolgotrajnosti vsakega življenja. V deželah, kjer ljudje pijejo opojne pijače, ti tako dolgo ne žive, kakor oni v deželah, kjer se rabi zelo malo opojnih pijač ali celo nič. Tako so na primer angleške zavarovalnice dokazale, da je le redkokrat najti visoko starost med pivci, na drugi strani pa zopet, da židje primerno dolgo žive in to samo radi tega, ker ne pijejo opojnih pijač.

Časopis „Sunday Gazette“ je priobčil 1893. sledeče poročilo: „Ako smemo verjeti Dr. Jolly, se bliža človeštvo s hitrimi in velikimi koraki občini slabosti duha. Dr. Jolly je namreč mnenja, da so vzrok tega samo opojne pijače.”

Dr. Jolly nato pojasnjuje vpliv opojnih pijač na telo s sledečimi besedami: „Od v želodca dospes špirta ali alkohola se ga le malo razkroji, drugi pa odide proti jetram ter od tu v možgane, kjer ostane neizpremenjen. Ako se odpre črepija glave človeka, ki je bil pijači udan, najde se ondi čisti in nerazkrojeni špirt.”

Profesor Prali v svojem spisu: „Was sollen wir trinken?“ kar naravnost obsoja opojne pijače ter jih prišteva različnimstrupom, rekoč: „Fiziološka (životoslovna) ali patološka (boleznska) delovanja alkohola so popolnoma jednaka učinkam različnih strupov ter uspehom kateresikoli bode hrane popolnoma nejednaka.”

(Dalje prih.)

Novice iz stare dežele.

Lambert Einspiller — prošit Korški slovenski poslanec je imenovan stolnim proštom v Celovcu.

Iz Planine, 16. nov. Neki bebec iz Studenega je prišel v grad Haasberg prosit miloščine, kjer je vselej obilno obdarovan. Šel je potem obiskat tudi medvede, ki jih imajo tik gradu zaprte, ter je skozi ograjo medvedki molil kruha. Hvalil se je večkrat, da sta s stricem medvedom dobra prijatelja. Toda medvedka je hlastnila namesto po kruhu po celi roki ter jo pri členkih skoraj čisto odtegnila. Takajšnji zdravnik je sirovemu ranjenemu roko obvezal ter ga poslal v Ljubljano v bolnico. Dasi je ranjenec trpel silne bolečine, je vendar s zdravo roko s slastjo jedel in se tolažil s tem, da mu bo ljubljanski doktor drugo roko naredil.

Umobolen nadporočnik. Pred nekaj dnevi je zavlada med gosti v „Lloydovi“ revstarenciji v Ljubljani velika razburjenost. Pri neki mizi je sedel gost, ki je s svojim čudnim vedenjem zbujal pozornost drugih gostov. Kar naenkrat pa je ta čudak vstal, začel zmerjati goste in lučati med nje kozarce. Seveda je vse bežalo. To vedenje gosta pa je razjasnilo, da je nori. Sedaj je bilo vprašanje, kako bi se norec ukrotil in izvabil iz gostilne kajti nihče si ni upal iti nazaj v gostilniško sobo, kjer je sedel norec, držeč v jedni roki nož, v drugi pa steklenico z vodo.

Telefoniralo se je po policijo, in prišli so štirje stražniki in policijski zdravnik dr. Illner. Stražniki so planili v sobo in prijeli norca, kateri pa je še imel toliko časa, da je zagnal enemu stražniku steklenico v glavo, nož pa je vrgel

proti zdravniku. Dali so ga v prisilno snknjo in odpeljali v norišnico na Studenec. Norec je je c. in kr. artiljerijski nadporočnik J. Lukan iz Zatične, kateri je bil že v norišnici pri Zagrebu in je tamkaj baje ušel.

Ubil se je 15. nov. v Goričah posestnik Janez Šimonov. Padel je s poda.

Dva samomora. Dne 10. nov. okolu polu pete ure se je na državni cesti blizu Logateca s samokresom ustrelil 25 do 30 let star Pietro Ursich, urar iz Trsta. Pri njem so našli 1 gl. 49 kr. denarja. Prepeljali so ga v mrtvašnico v Spodnjem Logatecu in uvedli nadaljne poizvedbe. — 15. nov. je pa naznanil posestnik Fran Francič iz Rateža sodišču v Novem mestu, da se je njegova 30letna žena Ana ustrelila v noči od 14. na 15. nov. Strela ni čul. Dveletnemu detetu, ki ga je imela žena pri sebi v postelji, se ni ničesar pripetilo. Uvedena je stroga preiskava, ker se sodi, da bo morda tu opraviti z umorom in ne s samomorom.

Razširjanje domobranske vojašnice v Ljubljani je po ministerstvu dognana stvar. Pribodno pomlad prično na kupljenem svetem zgradbo poslopja tik sedanje vojašnice. Tako bo imela Ljubljana cel brambovski polk s štabom vred v svoji sredi.

Rabelj Selinger je umrl 16. nov. na svojem domu v Kaiser Ebersdorfu pri Dunaju v 37. letu svoje dobe. Pred tremi leti je bil Selinger imenovan rabeljem, rabeljski posel je pa izvrševal že od 18. leta sem. Sam je usmrtil 43 oseb, sodeloval je pa skupno pri 140 usmrčenjih.

Razne vesti.

Ob priliki mojega odhoda iz Towera v Joliet, Ill. poslovim se tem potom od vseh mojih prijateljev in znancev od katerih se nisem zamogel osebno posloviti (ker čas je bil tako kratek) in kličem taistim najsrčnejši „Na zdar!”

Za blagovoljni obisk se še posebej zahvaljujem veleč. g. monsignoru J. F. Buh-u, čast. gospodoma Mat. Bilbanu z Virginije in And. Smrekarju z Ely. Bog povrni tudi odbornikom, zlasti gospodarskemu načelniku našega društva g. Jan. Obermannu in predsedniku g. Franc Hrenu in njegovi soprogji za ves trud, katerega so imeli s prirejenjem tako sijajne odhodnice. Želim Vam dober naprek in kličem: Z Bogom!

Max Buh.

Sugar Creek, Ia. — Slovenski farmerji v tukajšnji okolici smo z letošnjimi pridelki prav zadovoljni. Skupno nasje 46 družin. Ene mu farmerju so prinesli prodani pridelki \$977.60. — Pred nekaj časom se je v gozdu Jure Težak tako nevarno poškodoval, da se je bilo bati smrti, a sedaj se njegov položaj izboljšuje. (K. S. K. Jednota prav lepo napreduje, sprejmite pozdrav. — Op. uredn.)

John Zeiser.

Resolute Mine, Mich. — Mogoče utedne zanimati čitatelje nekoliko vrstic iz bakrene okolice v Delaware. Dolgo vrsto 40 let je počival z delom rudnik Resolute mine. Dela se že kaci 7 mesecov in dozdaj so večinoma le vozi z brizgalnicami na površje vlekli. Prostori so sedaj suhi in odprli so v njih velik zaklad bakrene in srebrne rude. Resolute mine je 36 milj od velikih calumetskih rudnikov oddaljena. Leži pa ob jezeru Lake Superior. Vse kaže, da odpro delo po sosednjih rudokopih, kjer je že 20 let vse mrtvo stalo. — Vreme je prijetno, le veter postaja občutljiv. Razun mene ni nobenega drugega Slovenca tukaj. Pozdrav rojakom. J. D. Butala.

Pittsburg, Pa. — Vsi železovlivačci v peterih največjih vlivarnah so ostavili delo. Zahtevajo \$3 na dan. Pričakuje se, da se ustavi delo iz istega vzroka tudi v ostalih 25terih vlivarnah.

Rock Port, Tex. — Nesreča, katero je vihar 1. t. m. povzročil, je mnogo večja nego se je izprva mislilo. Živnorejec A. Brundrett je izgubil 3000 ovac. Utonilo je veliko ribičev. Toče je padlo pet col na debelo. V okolici mesta Lamar je toča ubila 700 glav goveje živine. V okolici leži mrtvih obilo divjih rac, gosij in ptičev, kateri so iskali zavetja pred nevihto.

Blizzard. — Iz Dubnue, Ia. se poroča 3. t. m.: Danes zvečer je padel tukaj prvi sneg v sezoni. Temu pridružil se je blizzard, in vreme je postalo tem mrzlejš.

Čudno povabilo. — Več texaskih šerifov je prejelo te dni umetno izpeljano povabilo s sledečo vsebino:

„Holbrook, Arkansas, 20. nov. S tem ste srčno povabljeni, da se udeležite usmrčenja z vrvoj, katero se ima izvršiti nad morilecem Geo Smiley. Njegova duša se preseli v večnost dne 8. decembra 1899, ob 2. uri popoldne. Najnovejši izboljšani način v umetnosti znanstvenega obešanja se bode uporabil in vse potrebno bode ukrenjeno, da bode prizor prijeten in njegov uspeh zagotovljen. J. G. Watson, šerif v Navajo County.”

Platili so.

John Vidie \$2, Pavel Verban \$2, Mart. Gregorič \$2, Anton Brash \$1, Tom. Oblak \$2, John Kestner \$2, John Jakse 2, John Bukovec 2, Franc Tratnik 4, J. Petrašič 5, Martin Stukel 2, M. J. Butala 2, Jos. Klemenčič 3, Mat. Grahek 2.

Zahvala.

Podpisani sem nabral med znanci in prijatelji v Soudanu, Minn. \$18.05, kateri znesek se bode porabil za postavljenje kipa Matere Božje v Zvirkovrbi pri Metliki. Vsem darovalcem se zahvaljujem: Matija Nemanič.

ISČE SE

Joe Dremelj, pred 2 leti odšel iz Ely. Rad bi izvedel za svojega bratrance jaz Math. Dremelj, Box 91 Ely, Minn.

NAZNANILO.

Odber družta sv. Cirila in Metoda 4 Tower, Minn. je enoglasno izvolil svojim novim tajnikom Antona Gornika na mesto gosp. Max Buh. Vsi nadaljnji društveni dopisi naj se pošiljajo na novega tajnika: Anton Gornika, Soudan, Box 771, St. Louis, Minn.

Naznanjam s svemu občinstvu v Toweru in Soudanu, da sem prekuil vse zalogo mojega dosedanjega združga Applequista in glede na nekoliko gotovine sklenil sem prodajati samo 30 dni raznovrstne predmete za četrtino ceneje nego popred. Prodajam vsake vrste železnih naprav, najboljše vrste, železnino, snodajo obleko, kape, oblekale, vse po najnižjih cenah. Kdor potrebuje grocerij, naj se obrne v mojo dobro urejeno in z vsem potrebnim preskrbljeno grocerijsko prodajalnico.

NELS J. BENSON.

O. G. Korb na Ely prodaja blago ceneje, ker bode povečal prostore. Rudarske snknje se bode po znanih cenah pri O. G. Korbna Ely. Ena četrtina ceneje se bode ta mesec vse ženske obleke pri O. G. Korb na Ely.

50 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.

Any one sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.

MUNN & CO. 361 Broadway, New York

Branch Office, 225 F St., Washington, D. C.

Še vedno trdno stoji Bartolova mesarija v Ely.

Najboljšo postrežbo zagotavljam svojim rojakom in ob enem jim naznanjam, da se pri meni dobi raznovrstne sveže mesnine za domačo potrebo. Priporočam se sl. občinstvu za mnoga naročila.

JOHN BARTOL,
mesar.

Edina slovenska mesarija

Marko Papič
& sinovi

TOWER MINN.
se priporoča Slovencem v bližini in okolici za nakup vedno svežega mesa vsake vrste, perutnine itd. Rojak, podpiraj rojaka!

PATENTS

Quickly secured. OUR FEE DUE WHEN PATENT OBTAINED. Send model, sketch or photo, with description for free report on patentability. 48-PAGE HAND-BOOK FREE. Contains references and full information. WRITE FOR COPY OF OUR SPECIAL OFFER. It is the most liberal proposition ever made by a patent attorney, and EVERY INVENTOR SHOULD READ IT before applying for patent. Address:

H. B. WILLSON & CO.
PATENT LAWYERS,
Le Droit Bldg., WASHINGTON, D. C.

John Grant

trgovce

s sadjem, raznimi slaščicami, smodkam, pisalnimi materialijami in mednim blagom, se nahaja prva vrata zahodno poštne poslojva v Ely, Minn.

Najbolji kemiki trdijo,

da je

SEVERE

Balzam za pljučne bolezni

najbolji. Je sredstvo zoper kašelj. Po zimi je vedno rabljivo za prehlajenje in kašelj. Čudovit je vspeh tega zdravila za vse pljučne bolezni kot gripo, težko dihanje, bronchitis, pljučnico in jetika. Cena 25 in 50 cts.

SEVERE
KROGLJICE ZA PREHLAJENJE
vas ozdravijo v 24. urah.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.
Zahtevaj Severa Almanac za 1900.

Gotovo sredstvo proti gripi.

Ne bodeš trpel bolezní, ako dobiš pravo zdravilo. Ako se čutiš slabega in si prehlajen, tedaj je Electric Bitters edino zdravilo za to. Ozdravi jetra, želodec in ledvice popolnoma obnovi. Ozdravljenje gotovo. Prodaja se v Nels Bensna lekarni po 50 cts. steklenica.

NAZNANILO.

Rojakom naznanjam, da sem premostil trgovino knjig z Jolietu v Cleveland, O. Ravnokar sem prejel veliko novih knjig in krasno vezanih molitvenikov. Cenik pošiljam poštne prosto.

Ravno sem prejel liste s podobami pastirkov za Božične jaslice in jih pošiljam list po 5 c. ali 6 za 25 c. Na vsakem listu je več različnih podob pastirkov, jagnjet, Jezusovo rojstvo itd. Kdor želi, naj piše ponje in ta mali znesek sprejemem v štempsih.

MAT. POGORELO,
647 Hamilton St.,
Cleveland, O.

TOWER MINN. GERMAN AMERICAN

Meat Market.

MAX SHAPIRO, mesar,
prodaja

vsake vrste frišno in soljeno meso kakor tudi ribe, perutnino, frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod. Tam se obéne ne mmoško.

Po blago za obleke in njih podlago pojdi k Hosking & Co. v Calumetu.

